

Гонимим

В історії, всім нам відомій,
Та й в невідомій схоже, теж,
Найбільш з всього, що йде на спомин -
Герої, й та вся лють пожеж,

І більш, ніж інших, всюди гнали,
І катували ж завжди їх,
Бувало, що і розпинали,
І не вважали те за гріх.

Доводили і людям, й людству,
Тобто ж усім те іншим, нам,
Що жити можна й без розпутства,
Й без бузувірства, й ворогам

Й були Вони всі не ягнята,
Яких, як жертву, всім дали,
Й ніколи скраю їхня хата
В тім не була, й завжди й жили

Ті гори, що й не розгорнути,
Не те, що за одне життя -
Й за декілька всі з себе пута
Не скинути, й все майбуття

Всі, хто за Світло був гонимий,
Й Любов, й Красу лиш людству ніс -
Ті й Богом, з всіх найбільш любими
Були і будуть, й Бог приніс

Яку й отримали в гоніннях
Всі ті, кого гнали найбільш,
Святі й Пророки, честь й сумління,
Й Вожді народні. Їх скоріш

В тім всім - абсурд на перший погляд,
За що ж найкращих всіх, за що?
В Пітьми Епоху - зла в Них доля,
Та Вони йшли в тім, й за будь що

Можливо й треба приклад дати,
Як гідними людьми й їм быть,
Як жити в тім, як й помирати,
Й в житті які і сенс, і суть.

Й служили тільки Богу й людству,
Й за це лиш тільки гнали їх
Всі, хто в паскудствах і в розпутствах
Творили всім, й собі, всіх лих

В тім всім лиш перекреслить й знищить
Давно вся більшість спромоглась,
А рать гонимих Тих, ще вище,
До Бога й з Богом піднялась!

З Ними і в Них Найвищу Жертву,
Аби й ми стали вже людьми.
Не дасть тим Агні Йога вмерти,
Хто з нею й в ній, й проти пітьми.